

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὄλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ.	5
διὰ τὸν κατώτερον κληρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ.	3
ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φράγκα χρυσά.....	25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
 † Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
 † Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

* Επίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διαμαρτυρίαι Κοιτσοβλάχων — Διωγμὸς ὀρθόδοξων — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Καινοπρεπὴ ἔθιμα — Εἰδήσεις ἐκ κωδικίων Θρακικῶν — Δικαστικαὶ ἀγγελίαι.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΩΝ

Ἐπιστολὴν μητροπολίτου Βελλῶν καὶ Κονίτιδος.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Πάνυ ἀσμένω: ὑποβάλλω τῇ Ὑ. Θ. Π. τὰς συνημμένας διαμαρτυρίας τῶν κατοίκων τῶν Βλαχοφώνων χωρίων Παλαιοσελίου. Πάδιων, Ἀρμακτόβου, Βράζας, Φούρκας καὶ Μετζητιέ τῆς ταπεινῆς μου ἐπαρχίης, ἐξ ὧν ἀριδῆλως καταφαίνεται, ὅτι οἱ Βλαχοφώνοι οὗτοι ἦσαν ἀείποτε καὶ εἰσὶ χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι, πιστὰ τέκνα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ εὐκρινέστατα ἀφωσιωμένοι εἰς τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

Ἐπὶ τούτοις κτλ.

Ἐν Κονίτῃ, τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1907.

† Ὁ Βελλῶν καὶ Κονίτιδος ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Διαμαρτυρία

τῆς Κοινότητος Παλαιοσελίου.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ὅτι ἐπεὶ δὲν ἐξ ὕψους τοῦ ἀγίου αὐτοῦ κατοικητηρίου ἐπὶ τὸν πεπληνημένον τοῦ χωρίου ἡμῶν Ρωμουνοδοιδάσκλον καὶ ἠυδόκητεν, ἐν τῇ ἀπειρῷ αὐτοῦ ἀγκυρότητι, ὅπως τὸ ἀποσκιρτήσαν τούτο πρόβατον, ἀνανήψαν καὶ σωφρονήσαν καὶ τὰ τῆς ἐπαράτου ξένης καὶ ἀποφωλίου καὶ σατανικῆς προπαγάνδης ἀπαπτύσαν, προσέβη τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ ἐν συντριβῇ καὶ μετανοίᾳ καὶ ἐξαιτήσῃται, διὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Μητροπολίτου κ. Σπυρίδωνος, τὴν ἔλεος καὶ τὴν συγγνώμην αὐτῆς. Καὶ οὕτως, ὁ μόνος Ρωμουνίζων ἐν τῷ χωρίῳ ἡμῶν, προσελθὼν εἰς τὰ πάτρια, ἔθηκε μὲν τέρμα εἰς τὰς πλεκτάνας καὶ ραδιουργίας καὶ σατανικὰς ἐνεργείας ἀργυρωνήτων καὶ ἀρησιπαιτριδων κοινωνικῶν ἀποβρασμάτων, παρέσχε δ' ἡμῖν τὴν εὐκαιρίαν ἵνα, διὰ μυριοστὴν ἤδη φοράν, κηρύξωμεν διὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὅτι εἴμεθα Ἕλληνες Χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένοι ὑπήκοοι τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ κρατσιοτάτου

ἡμῶν Ἄνακτος Σουλτάν, Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν Ἐφένδου μας. Ἄς πύσωσι δὲ τούντεῦθεν ἐνοχλούμενοι οἱ περὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν τύχης κοπτόμενοι, εἴτε Ρωμοῦνοι εἶναι οὗτοι, εἴτε οἰοιδήποτε ἄλλοι, γεωγράφοι καὶ ἐθνολόγοι, εἴτε ἱστορικοὶ καὶ γλωσσολόγοι. Μαθέτωσαν δὲ, ἀπαξ καὶ διὰ παντός, ὅτι τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν μέλλον στηρίζεται ἐπὶ προκλιωνίου ἐθνικοῦ παρελθόντος, ἐνδοξοῦ, ἀθανάτου καὶ πλεόν ἢ γνωστοῦ εἰς σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Εἴμεθα Ἕλληνες! Θέλουσι νὰ εἰπώμεν τοῦτο εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς πγκοσμίου γλώσσης; «*Nous sommes Héliènes*». Πυσάσθω δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ ρωμουνικὴ Ἐκκλησία κροκοδείλεια λειβομένη δάκρυα ἐπὶ τῇ θρησκευτικῇ ἡμῶν ἀπωλείᾳ, διότι θρησκευτικῶς ἰστάμεθα ὑψηλότερον τῶν τέκνων της, ὄντες πολλῶ ἐκείνων εὐτυχέστεροι, διότι εὐαγγελιζόμεθα εἰς τὴν ἀθάνατον τῶν προγόνων ἡμῶν γλώσσαν τὰ ρήματα τῆς σωτηρίας, εἰς τὴν γλώσσαν τοῦ θεοῦ Παύλου καὶ τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου, εἰς τὴν γλώσσαν τῶν Βασιλείων καὶ Γρηγορίων καὶ τῆς λοιπῆς χρυσορρήμονος χορείας.

Ἐπὶ τῇ εὐκκιρίᾳ ταύτῃ κατασπαζόμενοι μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ τὴν ἀγίαν δεξιάν τῆς Ὑ. Θ. Π. ἐπικλούμεθα ἐφ' ἡμᾶς τὰς ἀγίας Αὐτῆς εὐχὰς καὶ διατελοῦμεν πιστοὶ καὶ ἀφωτισμένοι Αὐτῇ θεράποντες.

Ἐν Παλαιοσελίῳ, τῇ 16 Αὐγούστου 1907.

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ κλήρου, τῶν κοινοτικῶν Ἀρχῶν καὶ τριάκοντα τριῶν προκρίτων, δεόντως κεκυρωμένα διὰ τῆς μικταρικῆς σφραγίδος.

Διαμαρτυρία

τῆς Κοινότητος Πάδων.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Μόνοι ἴσως ἡμεῖς, οἱ εὐσεβῶς ὑποσημειούμενοι τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ Παντεβόχτου ἡμῖν Παναγιότητος ταπεινοὶ θεράποντες, δυνάμεθα νὰ καυχώμεθα, ἐξ ὅλων τῶν βλαχοφώνων, ὅτι ὑπῆρξαμεν ἢ ἀπροσπέλαστος Ἀκρόπολις τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνισμοῦ ἐν ὅλῳ τῷ τμήματι τῆς Λάκκας, τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας Βελλᾶς καὶ Κονίτης. Αἱ αἰῶνας ὅλους ἀριθμοῦσαι Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι ἡμῶν, αἱ ἑλληνικώταται Σχολαί μας, τὰ ἀμιγῶς ἑλληνικά ἦθη καὶ ἔθιμα τῆς ἀγκλητῆς ἡμῶν πατρίδος, ὑπερηφάνως μαρτυροῦσι τὴν ἐκ τοῦ εὐγενεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἑλληνικοῦ ἔθνους γνησίαν ἡμῶν καταγωγὴν Βέβηλος προπαχυνδικός πύς οὐ-

δέποτε ἐπάτησεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐδάφους, αἱ δὲ μακρόθεν τῶν ρωμουμιζόντων κατοπεύσεις, ἀξιοπρεπέστατα περιφρονηθεῖσαι, παρέσχον τοῖς ραδιούργοις ξένοις τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ματαίονταν καὶ οἶκτον ὀφλισκάνουσιν οἱ ἀποπειρώμενοι τὴν διὰ ραδιουργιῶν καὶ χρυσίου ἐκπόρθησιν τῆς ὑπερηφάνου Ἀκροπόλεως τῆς ἑλληνικωτάτης Σάκκας, τῶν Πάδων. Τοῦτου ἕνεκα ἀκριβῶς καταλαμβανόμεθα ὑπὸ ἱερᾶς ἀγανακτήσεως, ὅταν ἀκούωμεν καὶ βλέπομεν ἀνθρώπους ἔχοντες τὴν ἀξίωσιν νὰ λέγωνται πεπολιτισμένοι, σκαιῶς ὁμως καὶ βιαίως καὶ σκληρῶς καὶ ἀδεξιῶς στρεβλοῦντες τοὺς στοιχειωδέστατους τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ ἐκπολιτισμοῦ κανόνας, διὰ τῆς ἀγενεστάτης προσπάθειας τοῦ νὰ ἀποσπάσουν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἀγκάλων τῆς Μεγάλης ἡμῶν Μητρὸς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τοῦ λοιποῦ ἡμῶν εὐγενοῦς ἔθνους καὶ τῶν ἄλλων Ἑπειρωτῶν, μεθ' ὧν ἀνέκχθην μίαν ἐθνικὴν ζύμην ἀποτελοῦμεν. Τὴν δικαίαν δὲ ταύτην ἀγανάκτησιν σφόδρᾶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐμάνθανεν ἅπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος διὰ τῆς Ὑμετέρας τρισεβάστου κορυφῆς.

Κατασπαζόμενοι πανευλαβῶς τὴν ἀγίαν δεξιάν τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ τὰς πατρικὰς Αὐτῆς εὐχὰς ἐξαιτούμενοι, διατελοῦμεν ἑσσεὶ πιστοὶ καὶ ἀφωτισμένοι Αὐτῆς θεράποντες.

Ἐν Πάδις τῇ 28 Ἰουλίου 1907

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν κοινοτικῶν Ἀρχῶν καὶ τεσσαράκοντα προκρίτων, δεόντως κεκυρωμένα διὰ τῆς μικταρικῆς σφραγίδος.

Διαμαρτυρία

τῆς Κοινότητος Ἀρματόβου.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Μικροὶ μὲν καὶ πτωχοὶ οἱ βαθυσεβῶς ὑποφκινόμενοι θεράποντες τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Παναγιότητος, ἐν τῇ χορείᾳ ὁμως τῶν βλαχοφώνων χωρίων τῆς Ἑπείρου ἀποτελοῦμεν ὑπὸ ἐθνικὴν ἔποψιν ἐξείρεσιν λίαν τιμῶσαν τὴν σμικρὰν κοινότητά ἡμῶν, ἣν μυριάκις ἀπεπειράθησαν νὰ καταπνίξωσιν αἱ ρωμουνικαὶ προπαχάνδα: διὰ τοῦ χρυσίου καὶ τῶν πασιγνώστων μηχανορραφιῶν των, οὐδέποτε ὁμως κατώρθωσαν τὴν ἐν αὐτῇ ἐγκυτάστασιν των. Μεθ' ὅλην τὴν τιμίαν πενίαν της, ἡ Ὑμετέρα Κοινότης ἑλληνοπρεπέστατα διατηρεῖ τὴν

ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν καὶ σχολὴν τῆς ἐκ μικρῶν οἰκονομιῶν αὐτῆς, οὐδένα ἐνοχλοῦσα, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε εἰς ξένας ἐπιρροὰς ὑποκύπτουσα. Διετήρησε δὲ, καὶ πέποιθεν ὅτι θέλει δικτηρήσει, τὸ ἱερόν της ἔδαφος ἀμόλυτον ἀπὸ τῶν ρωμουιζόντων. Ἡ ἐθνικὴ μας συνείδησις εἶνε τὸ μόνον σέμνωμα τοῦ χωρίου ἡμῶν, ἥνπερ, ὡς ἱερόν παρκαταθήκην τῶν πατέρων μας ἀντὶ πάσης θυσίας ἀκερσίαν θέλομεν φυλάξει, δυνάμει τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας εὐχῶν καὶ τῶν εὐλογιῶν τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ προσκυνητῆς ἡμῶν Παναγιότητος, ἧς τέκνα ἐν Χριστῷ εὐπειθέστατα καὶ ἀφωσιωμένα τυγχάνομεν.

Ἐν Ἀρματόβω τῇ 18 Αὐγούστου 1907

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν κοινοτικῶν Ἀρχῶν καὶ δεκαεξὶ προκοίτων, δεόντως κεκυρωμένα ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου τοῦ χωρίου.

Διαμαρτυρία

Τῆς Κοινότητος Βράζας.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἐπέπρωτο φάνεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν νὰ ὑφιστάμεθα καὶ μίαν ἀστείαν ἐνόχλησιν παρὰ τῶν μεγάλων ἐν μωρίαις Βουκουρεστιάνων πατριωτῶν, τῶν περιηγόντων νοτίως γῆν καὶ θάλασσαν τοῦ ποιῆσαι ἀνά τὰς ἑλληνικωτάτας τῆς Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας γῶρας προσήλυτον ἐνα τῷ ρωμουισμῷ, καὶ μὴ τρεπομένων πρὸς βεβρῶν. Ἐνθα ἐκατομμύρια ὄλα γνησίων ἄλλων Ρωμοῦνων ὑπὸ ξένον σκῆπτρον τὸν ἀύχενά κλίνοντα, ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐκφυλίζονται, χωρὶς κἄν μιᾶς προηγόρου λέξεως νὰ ἄξιῶνται παρὰ τῶν ἄγαν σωβινιστῶν τοῦ Βουκουρεστίου ὁμοεθνῶν των. Μὴ δὲν εἶπε τὸ γνησιότερον τῆς Ρωμουινίας τέκνον πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους «ἀίψουσι, Βασιλεῦ, ἀπὸ τοῦ στέμματός σου τρεῖς λαμπροὶ ἀδάμκντες, Βανάτ, Βουκοβίνη καὶ Τρανσυλβανία»; Ἐχουσι λοιπὸν οὐχὶ μόνον εὐρύτατον στάδιον ἐθνικῆς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ καθῆκον ἱερώτατον ἐκείνους τοὺς ἀδελφούς των νὰ φροντίζωσιν ἐκ παντὸς τρόπου νὰ σώζωσι· διότι εἶνε γνήσιοι Ρωμοῦνοι ὑπὸ ξένον σκῆπτρον. Εἶνε δὲ αἶσχος, νομίζομεν, διὰ τοὺς μεγαλοῖδεάτας τοῦ Βουκουρεστίου, νὰ κατασπαταλῶσι τὸσον ἐθνικὸν χρῆμα εἰς μερικοὺς ἀρνησιπάτριδας προδότας τῆς Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου, εἰς μερικά ἀποφώλια κοινωνικὰ ὄντάρια, ἐν ᾧ ἠδύνατο

ἄριστα νὰ διαθέτωσι τοῦτο, ἂν ὄχι διὰ τοὺς γνησίους ἀδελφούς των Ρωμοῦνους, τῶν ἄνω ἀνκφερθέντων σπουδαίων μερῶν, ἀλλὰ τοῦλάχιστον διὰ τοὺς Ρωμοῦνους τῆς Βασσαρχίας. Τί, πρὸς κέντρα λακτίζοντες, πειρῶνται νὰ σαγηνεύσωσι δι' ὅλων τῶν σατανικῶν μέσων φυλὴν ἑλληνικὴν, ἑλληνικωτάτην, ἀποτελοῦσαν, ἐξ ἀνημονεύτων χρόνων, ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς ἀμωμήτου Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας; Μὴ δὲν διεσπλίσαμεν τοῦτο διὰ τοῦ μᾶλλον κατηγορηματικοῦ τρόπου; Μὴ πάντα τὰ περὶ ἡμᾶς καὶ τὰ ἐν ἡμῖν δὲν εἶνε ἑλληνικώτατα; Ἄν εἴμεθα Ἀρωμοῦνοι, δὲν εἶχομεν ἀνάγκην τοῦ χρυσοῦ των, ἵνα γείνωμεν Ρωμοῦνοι· ἐν αὐτῷ εἰσὶν ἐχώριζε καὶ εὐκολώτατα τὸ ἀπεκόπτομεν. Ἄλλ' ἤδη χωρίζουσιν ἡμᾶς αἰσθήματα, πεποιθήσεις, ἀρχαί, ἥθη, ἔθιμα καὶ αὐτὴ ἡ γλῶσσα· καθ' ὅσον ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν ὅτι μὲ τὴν γλῶσσαν μας αὐτὴν, (ἂν καὶ δὲν εἶνε ἡ μόνη ἣν ὁμιλοῦμεν), εὐκολώτερον θὰ συνεννοοῦμεθα πρὸς τοὺς Κινέζους, παρὰ πρὸς τοὺς Ρωμοῦνους. Ἀπέστειλαν ἡμῖν χεῖμαρρον χρυσοῦ καὶ ὑποσχέσεις, ἐκίνησαν καθ' ἡμῶν ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, καὶ ὁμως οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἀπώλετο, εἰμὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ φωριῶν Ρωμουνοδιδάσκαλος Τσιαπραγγάνης, ἵνα τὸ ρηθὲν πληρωθῇ καὶ ἐνταῦθα. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐπὶ τριακονταετίαν καὶ ἐπέκεινα, τὰ πάντα κινουῦντες, ἐνα προσηκόντα, οὐ τὸ σωματικὸν βᾶρος ἐλαφρότερον τοῦ πρὸς κτῆσιν τοῦ ἐξωδευθέντος χρυσοῦ, δικτὶ ἐν τῇ ἀσυνείσθητι των ἐπιμένουσι τὸν οἶκτον τῶν περὶ αὐτὸν προκαλοῦντες; Ἄν τὰ στίφη τοῦ Ξέρξου καὶ οἱ λεγεῶνες τοῦ Αἰμυλίου δὲν κατῶρθωσαν νὰ μεταβάλωσιν ἡμᾶς, οὐδ' ὁ σύμπας αἶων μεταβλεῖ ἡμᾶς. Ἐσμὲν ὅ,τι ἤμεν. Ἕλληνες χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι ὑπήκοοι τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ τρισενδόξου ἡμῶν ἀνακτοῦ Σουλτάν Ἀμπδὺλ Χαμίτ Χάν ἐφένδου ἡμῶν, καὶ ἀφωσιωμένα πνευματικὰ τέκνα τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ Πανσεβαστοῦ ἡμῖν Παναγιότητος, ἧς τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς εὐσεβάστως ἐξαιτούμενοι, κατασπαζόμεθα τὴν πανίερρον Αὐτῆς δεξιάν.

Ἐν Μπραζῆ τῇ 20 Ἰουλίου 1907.

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ κλήρου, τῶν κοινοτικῶν Ἀρχῶν, καὶ ἑβδομήκοντα ἐξ προκοίτων, δεόντως κεκυρωμένα διὰ τῆς μικταρικῆς σφραγίδος.

Διαμαρτυρία**Τῆς Κοινότητος Φούρκας****Παναγιώτατε Δέσποτα,**

Δοκιμασθέντες ἐδοκιμάσθημεν ἐν μυρίαις τλχιπω-
ρίαις καὶ ὡς χρυσὸς ἐκ τοῦ χωνευτηρίου ἐξήλθομεν
καθαρώτεροι καὶ ἀμιγέστεροι. Αἱ προδοσίαι ἀντικατέ-
στησαν τὰς παρακλήσεις, αἱ δὲ βλαβερὰὶ τὰς προσφορὰς
καὶ αἱ καταγγελλοῦνται τὰς ἀδελφικά, τῶν Ρωμούνων
προπαγανδιστῶν ὑποσχέσεις περὶ τῆς διὰ τοῦ ρω-
μουνοῦ χρυσίου εἰσγωγῆς μὲς εἰς τὸν ἐπίγειον πα-
ράδεισον. Τὰ πάντα ὁμως διελύθησαν ὡς ἰστός ἀρά-
χνης καὶ, ὡς μόνη σκληρὰ πρᾶγματικότης ὄπισθεν τού-
των, ἔμεινεν ἡ ἐθνικὴ μὲν ἀντοχὴ τῆς ἡμετέρας κοινό-
τητος ὡς κύριον τροχὸν τῶν ρωμουνοζόντων, ὡς ἀν-
τίκτυπος δὲ ἐκ βάρων διασάλευσις τῆς εὐημερίας
τῶν κατοίκων, ἐξαντληθέντων μὲν ὕλικῶς καὶ σκλη-
ρῶς δοκιμαζομένων, ἐπιβεβαιωσάντων δὲ, διὰ μυριο-
στήν φοράν, ὅτι ἡ ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἡμῶν συ-
ναΐδης εἶνε τόσοι βαλίως ἐγκεκαρχαγμένη εἰς τὰς
καρδίας ἡμῶν, ὥστε μετὰ τὸν τελευταῖον μόνον ἐκεί-
νης παλμὸν δύναται νὰ διαταλευθῇ. Διαβεβαιούμεθα
δὲ τὴν Ὑ. Θ. Π. ὅτι σήμερον, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλο-
τε, ἡ ἡμετέρα Κοινότης αἰσθάνεται πλήρη τὴν ἐθνι-
κὴν καὶ θρησκευτικὴν αὐτῆς χαρὰν, ὅποτε ἐκ τῶν κόλ-
πων τῆς ἐξέλιπε καὶ τὸ τελευταῖον ἔτι ἴχνος τοῦ
Ρωμουνοῦ.

Ἐπὶ τῇ πεποιθήσει δὲ ὅτι διὰ τῶν ἀγίων εὐχῶν
τῆς ἡμετέρας Πανσεβάστου καὶ προσκυνητῆς ἡμῶν
Παναγιότητος δὲν θέλει μίανη πλέον ποῦς ξένος καὶ
ραδιοῦργος τὸ ἱερόν τῆς πατρίδος μὲς ἔδαφος καὶ ὅτι
ἡ κοινότης Φούρκας θὰ διακρίνηται πάντοτε διὰ τὴν
ἀνδρικὴν καὶ ἐθνοπρεπῆ κατὰ τῶν προπαγανδιστῶν
στάσιν τῆς, διατελοῦμεν εὐσεβάστως ἐπιεκλούμενοι
τὰς ἀγίας Αὐτῆς εὐχὰς καὶ κατασπαζόμενοι τὴν ἀγίαν
τῆς δεξιάν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

Ἐν Φούρκᾳ τῇ 5 Αὐγούστου 1907,

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν κοινοτικῶν
Ἀρχῶν καὶ τεσσαράκοντα ἑπτὰ προκρίτων,
δεόντως κεκρωμένοι διὰ τῆς μικταρικῆς
σφραγίδος.

Διαμαρτυρία**Τῆς Κοινότητος Μετζίτιέ.****Παναγιώτατε Δέσποτα,**

Οἱ βχθυσεβάστως ὑποσημειούμενοι κάτοικοι τοῦ
βλαχοφώου χωρίου Μετζίτιέ, τοῦ τμήματος Πογωνίου

τῆς ἐπάρχικης Βελλᾶς καὶ Κονίτσης, πολυειδῶς καὶ πο-
λυτρόπως δοκιμασθέντες ὑπὸ τῆς ρωμουνοῦ προπα-
γάνδας δι' ἀπειλῶν καὶ ὑποσχέσεων καὶ προσφορῶν
ὅπως ἀσπασθῶμεν τὰ κατὰχθόνια αὐτῆς σχέδια καὶ
τοὺς ἀντεθνικοὺς αὐτῆς σκοποὺς, εἶδομεν ἐπ' ἐσχάτων
καὶ ἔκτακτόν τινα αὐτῆς ἀπεσταλμένον, ὑπὸ τὸν τί-
τλον Προξένου, ἐπισκεφθέντα τὴν κοινότητα ἡμῶν καὶ
ἀποπειραθέντα τὴν τελευταίαν μάχιν ἀπόπειραν
πρὸς μεγίστην ἀπογοήτευσιν ἐαυτοῦ τε καὶ τῶν ἀπο-
στειλάντων αὐτόν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ λοιπὸν ταύτῃ
σπεύδομεν νὰ παρκαλέσωμεν θερμῶς τὴν Ὑ. Θ. Π.
ἴνα, ἐξ ὀνόματος τῆς Μητρὸς ἡμῶν Μεγάλης τοῦ Χρι-
στοῦ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, εὐμενῶς ἀποδεχθῇ
τὴν ἐξῆς ἐλευθερωτάτην καὶ εἰλικρινεστάτην ἡμῶν δή-
λωσιν. «Εἴμεθα ὀρθόδοξοι χριστιανοί, βλαχίφωνοι Ἕλ-
ληνες, πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι ὑπήκοοι τῆς Α. Α.
Μεγαλειότητος τοῦ τρισεβάστου ἡμῶν Ἀνακτοῦ Σουλ-
τάν Ἀβδούλ Χαμητ Χάν ἐφένδου μας, καὶ οὐδεμίαν φυ-
λητικὴν σχέσιν ἢ ἐθνικὴν συγγένειαν συνδέει ἡμᾶς πρὸς
τοὺς Ρωμουνοὺς, οὓς, οἰκτεῖροντες διὰ τὴν μωρὰν αὐ-
τῶν ματαιοπονίαν, παρκαλοῦμεν ὅπως, ἀπὸ καὶ διὰ
παντός, πρὸς ὅσων ἐνοχλοῦντες ἡμᾶς καὶ πρὸς κέντρα
λακτίζοντες».

Τρανωτάτη δ' ἀπόδειξις τῆς δηλώσεως ἡμῶν ταύ-
της ἔστω ἡ ἐλληνοπρεπεστάτη διατήρησις τῶν Εὐα-
γίων ἡμῶν Ἰδρυμάτων καὶ ὅτι οὐδέποτε οὐδεὶς ἐκ τῶν
ἡμετέρων ἐδεδεάσθη ὑπὸ τοῦ ἀφθόνως προσενεχθέντος
Ρωμουνοῦ χρυσίου.

Ἐπικαλούμενοι δ' ἐφ' ἡμᾶς τὰς Θεοπειθεὶς αὐτῆς
εὐχὰς καὶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ κατασπαζόμενοι
τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιάν διατελοῦμεν.

Τῆς ἡμετέρας κτλ.

Ἐν Μετζίτιέ, τῇ 5 Αὐγούστου 1907.

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν κοινοτικῶν
Ἀρχῶν καὶ εἰκοσιῆξ προκρίτων, δεόντως
κεκρωμένοι διὰ τῆς μικταρικῆς σφραγί-
δος.

Διαμαρτυρία**Τῆς Κοινότητος Ἀβδέλλης****τῆς Ἐπαρχίας Γρεβενῶν.****Παναγιώτατε Δέσποτα,**

Οἱ βχθυσεβάστως ὑποσημειούμενοι κάτοικοι τῆς
κωμοπόλεως Ἀβδέλλης, κατὰ τὸν χειμῶνα παραχει-
μάζοντες μακρὰν τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ διεσκορπι-

σμένοι ὄντες, μετὰ πλείστης θλίψεως, ἀμα δὲ καὶ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης, ἐπληροφορούμεθα περὶ τῶν πιέσεων, ὅσας χάριν ἡμῶν ὑφίστατο καὶ περὶ τοῦ δεινοῦ ἀγῶνος, ὃν διεξῆγεν ἡ πνευμάτιος ἡμῶν Μητέρα Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία πρὸς ἀπόκρουσιν καὶ καταπολέμησιν τῶν πνευμάτων τοῦ Ἔθνισμοῦ ἡμῶν ἐχθρῶν.

Τώρα μόνον, συγκεντρωθέντες ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν, πρῶτιστον αἰσθανόμεθα καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν τῇ τε Ἰ. Θ. Π. καὶ τῇ περὶ Αὐτὴν ἱερᾷ Συνόδῳ διὰ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν προστασίαν, καὶ νὰ διακηρύξωμεν καὶ πάλιν δι' ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς ἡμῶν ὅτι, πιστότατοι διατελοῦντες ὑπῆκοοι τῆς Α. Α. Μ. τοῦ εὐεργετικωτάτου ἡμῶν Ἀνακτοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν, εἴμεθα, ἐσμέν καὶ θὰ εἴμεθα τέκνα ἀφωσιωμένα τῆς φιλοστόργου ἡμῶν Μητρὸς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀδελφάστοις ἠνωμένοι μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Ἑλλήνων, μεθ' ὧν κοινὴν ἔχομεν τὴν καταγωγὴν. τὰ ἔθνη, τὰ ἔθιμα, τὰ πάθηματὰ τοὺς ἀγῶνας, τὰς χαρὰς καὶ τὰς λύπας, καὶ ὅτι οὐδὲν μᾶς συνδέει πρὸς τοὺς πὰρὰ τὸν Δουναβίον βασιλοῦργους, οἵτινες, ἐπωφελοῦμενοι γλωσσικοῦ ἰδιώματος, κρίμασι οἷς οἶδε Κύριος, παραμείναντος ἐν ἡμῖν, καίπερ ὅπως δικόφρου τῆς γλώσσης τῶν Μολδοβλάχων, ἀπεπειράθησαν, μάλιστα ἐργαζόμενοι καὶ δαπανῶντες ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν διὰ νὰ ἀποκτήσωσι προσηλύτους, νὰ ἐνσπείρωσι τὴν διχόνοιαν, τὰς ἐριδας καὶ τὰ μίσση μεταξὺ ἀδελφῶν. Εὐτυχῶς οὐδεὶς ἡμῶν ἀπώλεσθη, πλὴν τινῶν υἱῶν τῆς ἀπωλείας, οἵτινες, Ἰουδαὶ τοῦ Γένους ἡμῶν γενόμενοι, ἐπώλησαν ἀντὶ ρωμουνικοῦ ἀργυρίου καὶ Ἔθνισμὸν καὶ Πατρίδα καὶ οἷς Κύριος γένοιτο ἔλεως, διάφωτίζων καὶ ἐπανάγων αὐτοὺς εἰς τὴν ἐθνικὴν ποίμνην.

Καὶ πάλιν καὶ πολλάκις ἐκφράζοντες τὴν βαθυτάτην ἡμῶν εὐγνωμοσύνην καὶ ἐκδηλοῦντες τὴν ἀμετάτρεπτον καὶ ἀδιδάκτεστον ἡμῶν ἐμμονὴν εἰς τὰ πατριαρχεῖα διατελοῦμεν.

Τῆς Ἰμετέρης κτλ.

Ἐν Ἀδελφῇ, τῇ 20 Ἰουνίου 1907.

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ κλήρου, τῶν κοινοτικῶν Ἀρχῶν καὶ διακοσίων τεσσαράκοντα ἑπτὰ οἰκογενειάρχων, δεόντως κεκυρωμένα διὰ τῆς μικταρικῆς σφραγίδος.

Ταυτοσήμεους ταύτη διαμαρτυρίας ὑπέβαλον καὶ οἱ Βλαχόφωνοι κάτοικοι τῶν Κοινοτήτων Περιβολίου καὶ Σμίξεως τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας Γρεβενῶν, ἐξ ὧν ἡ μὲν τοῦ Περιβολίου, ὑπὸ ἡμερομ. 15 Ἰουλίου 1907, φέρει τὰς ὑπογραφὰς τοῦ κλήρου, τῶν Κοινοτικῶν Ἀρχῶν καὶ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑπτὰ κατοίκων οἰκογενειάρχων, δεόντως κεκυρωμένας διὰ τῆς μικταρικῆς σφραγίδος, ἡ δὲ τῆς Κοινοτήτος Σμίξεως, ὑπὸ ἡμερομ. 27 Ἰουλίου 1907, φέρει τὰς ὑπογραφὰς τῶν Κοινοτικῶν Ἀρχῶν (δημογερόντων καὶ ἐφοροεπιτρόπων) καὶ ἑκατὸν ὀκτὼ οἰκογενειάρχων κατοίκων κεκυρωμένων διὰ τῆς Κοινοτικῆς σφραγίδος.

ΑΘΛΟΙ ΡΩΜΟΥΝΙΖΟΝΤΩΝ

Κατὰ πληροφῶρας ἃς διαβιβάζει τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Βερροίας κ. Ἀπόστολος, ὁ πέρυσιν ἐκλεγείς ὡς μέλος (ἄζῆς) τοῦ ἐπιτοπίου διοικητικοῦ Συμβουλίου (Ἰδαρὲ Μετζλίσ) ρωμουνίζων Χατζῆ Γῶγος, ἀποδειχθεὶς ἀρχηγὸς καὶ ὑποκινητὴς ληστανταρτικῶν πράξεων, ἀπεμακρύνθη, κυβερνητικῇ ἀποφάσει, ἐκ Βερροίας, ἐξορισθεὶς εἰς τὴν ἀπομακρυσμένην μακεδονικὴν κώμην Ρέπτσε.

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Ἄσημέραι πολλαπλασιάζονται αἱ ἀνὰ τὸν νομὸν Ἀδριανουπόλεως βιαιοπραγαὶ τῶν βουλγαρικῶν ληστανταρτικῶν συμμοριῶν.

Οὕτω, κατ' αὐθεντικὰς πληροφῶρας, τὴν μεταξὺ Ἀγαθουπόλεως καὶ Βασιλικῶν χώραν λυμαίνεται εἰκοσιπενταμελὴς βουλγαρικὴ συμμορία, ὑποδιηρημένη εἰς τέσσαρα τμήματα, ὑπὸ τὴν γενικὴν ἀρχηγίαν τοῦ βουλγάρου λησταντάρτου Πέϊτσου Σαμακοβλή. Τὰ τελευταῖα κακουργήματα τῆς συμμορίας ταύτης εἰσὶ τὰ ἀκόλουθα:

Τῇ 16 Σεπτεμβρίου, ὁ ἔλλην πλοίαρχος καπετὰν Γεράσιμος Τσαμούρης, μεταβαίνων ἐξ Ἀγαθουπόλεως εἰς Βασιλικὸν (ἡ μεταξὺ ἀποστασις εἶναι 17 χιλιομέτρων) ὅπως ἐπισκεφθῇ